

en meget stor Deel af de Egne, som en Menneſtealder havde maattet ſavne de gode Veie, havde alligevel ikke Jernbaner; de havde dem ikke, og Spørgsmaalet bliver, om de ville faae dem efter den Modſtand, ſom her og paa andre Maader ſandſynligviis vil reiſe ſig mod, at de faae dem. Det er ikke blot for de offentlige Veies Vedkommende, at denne Forſinkelse af Veivæſenets Forbedring var til Skade; men det var en Selvfølge, at Udviklingen af Biveiene — Anlægget og Forbedringen af dem — maatte foregaae langt langſommere i de paagjældende Egne, førend man endnu vidſte, hvilken Retning Statsveiene vilde tage. Det er derfor Tilfældet, at der har været efter vore Forhold temmelig ſlette Forbindelsesmibler i de paagjældende fjernere liggende Egne af Jylland; til ſamme Tid — ſom nævnt — ſom de maatte vente paa de offentlige Veie, havde de andre Provindſer i Landet faaet en meget let og livlig Søforbindelse; de havde faaet et fortrinligt Net af Veie, og de havde tillige for en stor Deel ogſaa faaet Jernbaner. Dette maa give en ſaa stor Fordeel for de øvrige Provindſer i Sammenligning med de fjernere liggende Dele af Jylland, at det næſten kunde ſee ud ſom en Forurettelſe. Det kalder jeg det imidlertid ikke. Endnu er ingen Skade ſteet, naar man ſkal gaae gradviis frem dermed; men vil man nu ſtandſe og ſige: „Nu have vi anlagt Jernbaner nok; lader os nu vente og ſee, hvad det bliver til med dem, og hvad Overſtub de give, og da kunne vi ſiden efter betænke os paa at gaae videre“ — ſaa ſiger jeg, at det vilde være en stor Forurettelſe mod de paagjældende Egne. Det vilde være meget ubilligt og uretferdigt. Man har et gammelt Ord her i Landet, ſom ſiger: Alle ere lige for Loven. Ja, i en vis Forſtand kunne vi glæde os til, at det er ſandt, men i mange, mange Henseender er det et Ord, ſom ikke ſteer Jyldeſt, men det er Lovgivningens Opgave at ſøge, at det ſkal ſtee Jyldeſt, og dette Ord vil ikke ſtee Jyldeſt for en meget stor Deel af Jyllands Beboeres Vedkommende, derſom man modsætter ſig den hyerligere Udvikling af Jernbaneanſenet udover, hvad Loven af 10de Martſ 1861 foreſtriver. Selv om det var notoriſt

godtgjort, at de Jernbaneanlæg, ſom der deels i denne Lov og deels ſom en videre Udflydning af denne Lov billigviis bør være Tale om, nemlig en Bane fra Nørre-Sundby over Hjørring til Frederikshavn, en veſtjydt Kanalbane, og en Jernbane fra Vandrup til et Punkt ved Veſterhavet, ikke vilde give en eneſte Skillings Overſtub, ſaa vilde jeg dog, hvis jeg havde Valget imellem Et af To, enten at ſtemme for deres Anlæg eller for deres Udfættelſe i en vis Fremtid, vælge det Førſte, ſelv om jeg ſamtidig maatte være nødt til at være med til at vedtage en extraordinair Skattelov, hvorved alle Landets Beboere paalagdes indtil det halve Beløb, medens det andet halve Beløb lagdes ſom en Prioritet paa Eiendommene. Thi at de vedkommende Statsborgere, ſom i en lang Række af Aar have bidraget til Veiene, uden at komme til at nyde Godt af det, ſelv nu ogſaa ſulle bidrage til de andre Egenes levende Forbindelse ved Jernbaner, uden ſelv at nyde directe Godt af diſe Statsgøder, troer jeg er noget ſaa Abſurd, at man ikke med Billighed og Retferdighed kan forſvare, at det gaaer ſaaledes. Den Tale om: Lad os vente, indtil vi faae at ſee, om de paagjældende Baner give noget Overſtub eller kunne forrente ſig, den kan jeg aldeles ikke gaae ind paa; thi forrente de nuværende Baner ſig godt, ſaa er det Tab for Staten, at man har ventet, og forrente de ſig ikke godt og derved aſſholde ſig fra at gaae videre, ſaa vil det allſaa ſige: Vi forlange, at de andre Statsborgere, ſom ikke have Jernbaner, ſkulle vedblivende hde Stat til dem, der have Gavn af Jernbanerne, uden ſelv at kunne faae dem. I intet af diſe Tilfælde burde vi lade denne Betragtning ſtandſe os. Derſom man ved Jernbaneanlægene var gaaet en modsat Veie og havde begyndt f. Ex. ved Ribe, gaaet nordpaa og øſtpaa for at møde Linien fra Frederikshavn og ligeledes øſtpaa for atter at tage Linien nordfra ved Kolbing, og man paa den Maade ved at gaae denne Veie med Anlægget af Banen var naaet f. Ex. til Nyborg, og der nu var Tale om at ſupplere Reſten, da er jeg overbevist om, at Ingen vilde ſige, at fordi vi ikke kunne bygge en ſaſt Bro over Storebelt, ſkulde vi ikke forſætte Jernbanen, fordi den ſaa kom til at ligge mindre